

DRAUDZES ZIŅAS

Latviešu Ev.-Lut. draudze Indianapolē

Sakramenti

Luteriskā teoloģija uzsver, ka ir divi žēlastības līdzekļi - Dieva Vārds un Sakramenti. Par sakramentiem Luteriskajā baznīcā uzskata **kristību** un **Svēto Vakarēdienu**.

Sakramenti ir satikšanās nevis ar Vārdu, bet ar To, kas ir iemiesojies Vārds - pats Kungs, Jēzus Kristus. Sakraments ir piedzīvojams Vārds. Tāpēc kristīgā ticība nav tikai Vārda reliģija, bet arī satikšanās reliģija. Tur cilvēks satiekas ar Dievu - ne vien Vārdā, bet dzīvē, un tā top mūžīgās dzīvības iespēja cilvēkam. Vārds ved pie Sakramenta.

Mēs varam par otru cilvēku sacīt vislielākos vārdus, visprecīzākos aprakstus, taču iepazīt, iemīlēt, saprast šo cilvēku mēs varam, tikai satiekoties un daudzas reizes satiekoties, vēl vairāk - dzīvojot kopā. Vārds patiešām ir tikai iesākums, un Sakraments ir šīs dzīves īstenībā augstākais piepildījums cilvēkam ar Dievu. Jo katrs cilvēks ir kaut kas vairāk, nekā viņš zina un saprot.

Dievgalds – Svētais Vakarēdiens

Svētais vakarēdiens ir sakraments, kur dienīšķā maize un vīns savienojas ar Dieva apsoliņumu un Dieva klātbūtni kļūst par svētību. Svētā vakarēdiena laikā mēs atceramies, ka tieši ar Kristus ciešanām un nāvi Dievs bija izvēlējis glābt šo pasauli. Ēdot maizi, mēs saņemam Kristus miesu un, dzerot vīnu, mēs saņemam Kristus asinis. Svētais vakarēdiens ir arī pateicības mielasts – mēs ēdam un dzeram pateicības garā. Kristus ir augšāmcēlies! Līdz ar to Kristus nav palicis pagātnē, Viņš ir ar mums ik dienas. Viņš ir dzīvais Vārds, kas mūs mudina uzticēties, piedod mūsu grēkus un stiprina sekot Viņam. Tie, kas ir iesvētīti vai kā pieauguši kristīti, ir aicināti lietot Svētā vakarēdiena dāvanu. Viņi ir uzņemti gan kopībā ar trīsvienīgo Dievu, gan arī kopībā ar saviem ticības brāļiem un māsām, kristīgo draudzi. Svētais vakarēdiens vieno daždažādus cilvēkus vienā kopībā un aicina pārvarēt to, kas šķir.

Visi Dievam ticīgi cilvēki ir laipni gaidīti pie mūsu Kunga galda un visi ir aicināti. Lai ir pilnīgi skaidrs - tas nav "mans" galds, "mūsu" galds vai "luterāņu" galds. Tas ir mūsu "Kunga galds", un Viņš sūta ielūgumus visiem, kas vien dzīvo zem saules.

Parastā kārtība ir tāda, ka sakramentu saņem kristīti kristieši, jo tas ir kristīgs sakraments, kas baro un stiprina ticību Kristum.

Sakraments nav kāds mistisks spēks, kam piemīt pilnīgi nezināma un neizdibināma ietekme uz cilvēku, bet gan ir viens no pasludinājuma, Dieva vārda darbības, veidiem. Viens no žēlastības līdzekļiem. Šādā nozīmē Sakraments patiešām var darboties par spīti tam, ka racionāli tas cilvēkam paliek mistērija, noslēpums. Grieķu vārds *mysterion*, kuru latīniski tulkojam kā *sacramentum*, nenozīmē tikai apslēptu vai nesaprotamu norisi, bet arī atklājošu un paskaidrojošu norisi. Cilvēks var nesaprast, kas tieši notiek - kāpēc tieši caur šiem vārdiem un šo zīmi viņā ienāk Kristus - un tomēr to piedzīvot. Vienīgais nosacījums ir cilvēka ticība.

Par **Svēto Vakarēdienu** Mārtiņš Luters „Lielajā Katehismā” saka sekojošo: „Svētais Vakarēdiens ir Kunga Kristus patiesa miesa un asinis maizē un vīnā, ko ēst un dzert mums, kristiešiem, ar Kristus vārdiem ir pavēlēts. Tā nu Svētais Vakarēdiens patiesi ir saucams par barību dvēselei, jo tas baro un stiprina jauno cilvēku. Lai gan caur Kristību piedzimstam no jauna, tomēr cilvēkam ir un paliek arī vecā daba - miesa un asinis -, kurā ir tik daudz grūtību un kārdinājumu no velna un pasaules, ka bieži nogurstam un kļūstam nespēcīgi, dažreiz arī klūpam. Tādēļ arī mums ir dotas šīs ganības un barība, lai ticība gūtu atspirdzinājumu un stiprinājumu, ka tā šādā cīņā nepagurs, bet kļūs arvien stiprāka”.

Mums jāpieņem šīs maizes un vīna dāvanas, Kristus miesa un asinis, ticībā, paļaujoties uz to, ka šajā ēdienā mūsu Kungs nāk pie mums, piedod mums grēkus, atjauno mūs ticībā un ieved mūs jaunā dzīvē.

Dažādās baznīcās un pat baznīcu iekšienē saņemšanas veids ir atšķirīgs, un nav "pareizā" veida, kā saņemt dāvanas. Es ierosinu, lai cilvēki tuvojas godbijīgi - nevis drūmi, bet godbijīgi un ar cerībām - turot roku, lai saņemtu Kristus miesu. Kas attiecas uz vīna - Kristus asiņu saņemšanu, parasti draudzēs ir panākta vienošanās vai tas būs kauss, vai mazi kausiņi/glāzītes. (Mūsu Indianapolises latviešu draudze piedāvā šo izvēli izdarīt Dievgalda saņemšanas brīdī.) Ir arī pieņemams veids - paņemt maizi un iemērkot to kausā (to vajag darīt uzmanīgi, lai izvairītos no vīna pilēšanas uz sevis vai grīdas), un tad kopā lietot maizi un vīnu.

Dzirdot vārdus "Kristus miesa, kas par jums dota" un "Kristus asinis, kas par jums izlietas", ir pareizi atbildēt "Āmen" vai "Paldies Dievam!". Ir arī pilnīgi pareizi pasmaidīt ar priecīgu smaidu, jo šī maize un vīns ir apbrīnojamas dāvanas. Daži kristieši pirms un/vai pēc maizes un vīna saņemšanas apzīmē sevi ar krusta zīmi kā svētības un piemiņas zīmi par savu kristību. Citi arī nometas uz ceļiem vai paklanās maizes un vīna priekšā - tas ir žests, ar kuru tiek izrādīta cieņa Kristus miesai un asinīm, kā arī pazemības atgādinājums pašam sev, saņemot šo lielo Kristus svētās klātbūtnes dāvanu. Tomēr kā jau tika teikts iepriekš - nav kāda viena "pareiza" kārtība kā tas būtu darāms.

Kas notiek Svētajā Vakarēdienā pie Diev(a)galda?

Kristus nāk pie mums maizē un vīnā, ar maizi un vīnu un zem tiem, lai stiprinātu katra individuāla kristieša un visas baznīcas ticību. Mēs piedalāmies svētajā mielastā, kas ietver sevī visu laiku un telpu. Mēs esam kopībā ar svētajiem, kas ir bijuši pirms mums, un ar citiem kristiešiem visā pasaulē, kuri pulcējas pie mūsu Kunga galda, lai kur arī viņi atrastos. Kristus neaptveramā klātbūtne, žēlastība, mīlestība, piedošana un žēlsirdība nāk pie mums vienkāršā maizē un vīnā.

Saskaņā ar luterisko mācību, uz klausot Vārdu un saņemot Sakramentus, mēs kļūstam par daļu no Kristus miesas. "Šī ir mana miesa, kas par jums dota... Šīs ir manas asinis, kas par jums izlietas."

Mēs ticam, ka šie vārdi ir patiesi. Kristus ir patiesi klātesošs Svētajā Vakarēdienā. Kad mēs saņemam šī Svētā Mielasta maizi un vīnu, mēs saņemam Viņa miesu un asinis.

Cik bieži vajadzētu saņemt Svēto Vakarēdienu?

Mārtiņš Luters "Lielajā Katehismā" raksta:

"... kā esam sacījuši: nevienam nedrīkst dzīt vai piespiest saņemt Vakarēdienu (...) Tomēr ir arī jāzina, ka ļaudis, kuri tik ilgu laiku atraujas un atturas no Sakramenta, nav uzskatāmi par kristiešiem, jo Kristus Vakarēdienu iestādījis ne tādēļ, lai ļaudis to pārvērstu par izrādi, bet pavēlējis saviem kristiešiem, lai tie ēd un dzer, Vīnu pieminēdami. Un, patiesi, tiem, kuri ir īsti kristieši un tur Sakramentu dārgu un mīļu, vajadzētu pašiem pēc tā tiekties un steigties. (...) Kungs Kristus atstāj Sakramenta lietošanu mūsu pašu ziņā. (...) un tieši tādēļ, ka šie vārdi saka – "cikkārt jūs to darāt", ir taču saprotams arī, ka tas jādara bieži, tādēļ šeit reizē tiek pateikts, ka mūsu Kungs grib, lai Sakraments būtu brīvs, nesaistīts ar kādu īpašu laiku..."

Sekojoš šim padomam mūsu draudze svin Svēto Vakarēdienu gandrīz katrā dievkalpojumā (īpašs paziņojums sekos, ja Dievgalds kādā reizē nav).

Draudze ir iegādājusies skaistu pārvietojamo Dievgalda komplektu (skat. foto), lai mācītājs varētu pasniegt Svēto Vakarēdienu tiem, kuri to vēlas, bet nevar regulāri apmeklēt katru ik svētdienas dievkalpojumus. Jums ir tikai jāpaziņo mācītājam sava vēlēšanās un Dievgalds tiks pasniegts jums ērtā vietā.

Roberts Emīls Feldmanis (1910.-2002.) bija luterāņu mācītājs, LU teoloģijas profesors un Latvijas baznīcas vēsturnieks. 1930.gadā viņš iestājās Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātē. Studiju laikā darbojās Kristīgo studentu biedrībā. 1932. gadā E. Rumba aicināja R. Feldmani par asistentu Rīgas Kristus draudzē. Studijas pabeidzis 1935.gadā, Feldmanis kalpoja kā vikārs dažādās Latvijas draudzēs. Pēc kara beigām Roberts Feldmanis bija Rīgas Sv. Jāņa draudzes vikārs, pēc tam Rīgas Jēzus luterāņu draudzes mācītājs. 1950.gada 29.aprīlī viņu apcietināja, apmēram mēnesi pratināja VDK ēkā Stabu ielā, tad pārveda uz Rīgas Centrālcietumu. Viņam piesprieda 10 gadus labošanas darbu nometnē Arhangeliskas apgabalā, bet pēc Staļina nāves 1954.gada novembrī atbrīvoja.

Viņa nelokāmā stāja pret Padomju varu viņu noveda izsūtījumā Sibīrijā. Bet arī pēc atgriešanās no izsūtījuma viņš nebija mainījis savu attieksmi. Šī noteiktā un garīgu pārliecību apgarotā stāja un līdz ar to viņa lielā ietekme uz Latvijas inteligenci, bija arī ieguldījums Padomju varas vājināšanā un Latvijas brīvvalsts atjaunošanā.

Šajā reizē jūsu uzmanībai tiek piedāvāts mācītāja Roberta Feldmaņa sprediķa fragments.

Dieva galds tepat

Žēlastība lai ir ar jums visiem no Dieva, mūsu Tēva, un mūsu Kunga un Pestītāja Jēzus Kristus. Āmen.

Uzklausī, kristīgā draudze, šīs dienas svēto evaņģēliju, kas ir rakstīts pie Lukas 14. nodaļā:

Arī uz nama tēvu, kas Viņu bija aicinājis, Viņš sacīja: "Kad tu taisi azaidu vai vakariņas, tad neaicini savus draugus, savus brāļus, savus radus vai bagātus kaimiņus, ka tie atkal tevi neaicinātu un tu nebūtu to darījis atmaksas dēļ. Bet, kad pie tevis ir viesības, tad aicini nabagus, kroplus, tizlus, aklus; un tu būsi svētīgs, jo viņiem nav ar ko atmaksāt; jo tev būs atmaksa, kad taisnie celsies augšām." Kāds no galda viesiem, to dzirdēdams, sacīja: "Svētīgs, kas ēdīs maizi Dieva valstībā!" (Lk 14:12-15) Āmen.

Mēs lūdzam Tevi un piesaucam, Dievs Kungs, Svētais Gars, Tu apgaismotājs, patiesības Gars, nāc Tavā žēlastībā, patiesību mums atvērdam un ticību mūsos stiprinādam. Āmen.

Kādreiz dzīvē tā ir, ka cilvēki, kaut ko izrunādami vai vēlēdamies, īpatnēji veida pieskaras kaut kam dziļākam. Šodienas evaņģēlijā arī ir kas līdzīgs. Mūsu Pestītājs runā par patieso viesmīlību, kurai ir jārobežojas ar īsto sirds mīlestību cilvēkam pret cilvēku, un saka, ka sevišķi jāņem vērā, lai mēs nekļūstam tādi, kas meklē ar savu labdarību izraisīt pateicību vai labprātīgu labdarību pret mums pašiem. Pestītājs to salīdzina ar galda klāšanu un viesībām, kurās būtu patiesībā jāaicina tie, kuri nevar mūs uzaicināt pretī, kuri savas nabadzības dēļ nevar uzstāties, teiksim, ar viesmīlību vai laipnību, vai greznību. Un kāds cilvēks, kas ir pie galda, tā ir pārņemts ar šīm domām par viesībām, ar to, ko Pestītājs runā par viesmīlību, ka pasaka īpatnēji vārdus: "Svētīgs ir tas, kas maizi ēdīs Dieva valstībā?" Vispirms mēs brīnāmies par šo cilvēku, ka viņš domā, ka Dieva valstībā atkārtosies tas, kas notiek cilvēku starpā viņu mājās. Viņš nesaka: "Svētīts ir cilvēks, kas nonāk Dieva valstībā" Jo mēs, patiesību sakot, nezinām, nevaram pat iedomāties, kā būs Dieva valstībā, vai kādreiz Dieva Vārdā mēs dzirdam: "Būt vienotiem Dieva valstībā, būt piepildītiem izsalkušajiem un izslāpušajiem Dieva valstībā." Vai Dieva valstībā arī būs kādi galdi? Tur arī būs kas līdzīgs viesībām?

Te šis cilvēks izpauž savu sirsnīgo, bet arī vientiesīgo domu un velējumu. Jā, ir jauki šeit viesoties draugu pulkā, tad cīkšķi jaukāk būs maizi ēst Deva valstībā! Mēs paliekam apmulsumā, ka tas cilvēks ir pateicis neiespējamību, ko tādu, kas īstenībā nemaz nav iedomājams. Un tomēr, mīļā draudze, aiz šī vientiesīgā teiciena, aiz šīs vientiesīgās velēšanas ir paslēpts arī sacītāja liels un dziļš redzējums. Kristīgā draudze katrā savā dievkalpojumā pulcējas kādā īpašā notikumā. Tās lietas, kas pilda kristīgās draudzes sanāksmes vai dievkalpojuma augstāko, svētāko daļu, tauta atzīmē tādā īpaši vienkāršā, dziļākā vārdā "Dieva galds".

Par pirmo notikumu toreiz, jūdu svētku noslēgumā. Mūsu Kungs un Pestītājs tur bija beidzamo reizi kopā ar saviem mācekļiem. Augstākais piepildījums ir sāpju kopsakarības laikā. Bija jauks spēcīguma un atspirdzinājuma mirklis, kas tika nolikts cilvēka priekšā un atstāts uz laiku laikiem, pēc kāda Dieva valstība nāks savā pilnībā un iestāsies mūsu vidū tā, ka mēs to varam priekšstatīt. Svētais Vakarēdiens. Maize, kuru mēs laužam, vīns, ko dzeram, ir tāpat, it kā tas būtu viesību galdā.

Jā, patiesi, Svētais Vakarēdiens ir šīs augstās viesības, kurās ir ielūgta un gaidīta cilvēku dvēsele, kura tiek pārliecināta un stiprināta ar ēdienu un dzērienu, kas reizē ir ņemts no cilvēkam pazīstamā un tanī pašā laikā ir pavisam kas cits. Ir Dieva galds, ir ēdiens, kas iesvētīts ar mūsu Pestītāja svētās klātbūtnes apsolījumu, ar Debesu valstības klātbūtni mūsos, un tanī pašā laikā ir arī ēdiens un dzēriens uz mūžīgo dzīvību.

Minētais viesību dalībnieks tā nebija domājis. Viņš bija domājis ko citu, to, ka tad, kad mēs reiz būsim Dieva godībā, pilnībā un krāšņumā, visas mūsu dzīves ierastības tur iegūs citu, labāku izskatu un pilnīgāku izpausmi. Arī sēdēšana pie galda, arī baudīšana.

Bet mēs zinām to, ka ne šē un tur, bet šeit Dieva valstība ir mūsu vidū. Dieva valstība ienāk kristīgās draudzes vidū. Tā pārvēršas vienā brīnīšķā brīdī par kaut ko citu nekā tikai šo cilvēcīgo vietu, ne tikai cilvēcīgi redzamo un baudāmo maizi un vīnu, tā pārvērš to par Dieva valstības galdū. Šis cilvēks savā vientiesībā un vienkāršībā patiesībā ir izteicis pravietojumu, kas devis ieskatu ainā pēc cilvēka laicīgās dzīves izbeigšanās mūžībā, bet kas jau šeit un tagad stājas mūsu vidū kā Dieva augstākais svētums, kā Viņa valstības klātbūtne. Mēs esam sapulcēti kalpot un līdz ar svētajiem debesu pulkiem slavējam, godājam un dziedam Dieva svētumam. Mēs esam uz sliekšņa ar Debesu valstību. Tas, ko mēs saņemam, iet pāri par cilvēcīgākiem vārdiem ne ar ko nesalīdzinātā spēkā, godībā, svētumā. Patiesi, "svētīts ir tas, kas ēd maizi Dieva valstībā". Šis vienkāršais cilvēka vārds apstiprina dziļāku, lielāku patiesību. Ne šur, ne tur... Dieva valstība ir jūsu vidū. Mēs to esam vienmēr sapratuši. Mēs, turēdamies Dieva svētajā patiesībā un Viņa baušļu nopietnībā, un savā cilvēcīgajā savstarpībā, kopdami mīlestību, saticību, savstarpējo kalpojumu, kaut ko no Dieva valstības lietu kārtības, no Dieva žēlastības kārtības patiesi saņemam kā vēsmu, kas atgādina tās lietas, kas stāv augstāk par mūsu prātu un saprašanu.

Bet tas nav viss. Augstāk par to ir apsolījums, ko Pestītājs ir atnesis. Cilvēka prātam nesaprotams, arī daudzu cilvēku domāšanai svešs un it kā nepieņemams, tomēr paties. Dieva valstība ienāk mūsu vidū. Tā ienāk, mūs aicinot ienākt. Dievs sniedz, sniedz nemirstības avotu, Viņa valstības aplēptos spēkus, Viņa neizsakāmās godības augsto mantu. Slavēts ir Jēzus Kristus. Svētīga tā draudze, svētīgs tas cilvēks, kas maizi ēd Dieva valstībā. Tai pasniegumā, kā Dieva valstība nāk mums pretī, sevi pasniegdama, savu brīnumaino spēku, žēlastību, Dieva pestīšanu. Āmen.

Sprediķis teikts 1999. gada 8. augustā.

Mācītāja atskaite ...

Parasti mācītājs sniedz regulāru atskaiti draudzes valdes kārtējā sēdē, tomēr tā kā es nevarēju šoreiz piedalīties, jo atradišos atvaļinājumā Latvijā, tad nolēmu, ka pašu būtiskāko uzrakstīšu šeit, Draudzes Ziņās.

Es vēlētos sākt ar pateicību draudzes valdei un patiesībā visai draudzei, ka jūs devāt man iespēju pašam piedzīvot 'Garezeru' klātienē un gandrīz 3 nedēļu garumā. Dzirdēt stāstus par to visu ir viena lieta, bet būt klāt ir PAVISAM kas cits.

Otrs LIELAIS paldies ir adresējams Sherry un Jurim Kanciem. Viņi bija tik neaprakstāmi laipni un atdeva mūsu rīcībā savu mājas vietu Garezērā. Tas mums ļāva, nerūpējoties par ikdienas dzīves sīkumiem, pilnībā iekļauties un nodoties mūsu pienākumiem GVV.

Un šeit uzreiz jāturpina ar stāstu, kurš man pašam šķiet šīs vasaras labākais stāsts. Dagnija (mana sieva) braucot uz Garezeru bija sakravājusi pāris sauļošanās un peldēšanās tērpus; izdomājusi kādu grāmatu lasīt laiskojoties ezera krasta smiltnās, cik lapaspuses savā dienasgrāmatā pierakstīt utt... Un tad notika tas, kas Garezērā šķiet ir normāli – viņu iesaistīja uz 2 nedēļām kā pilna laika mūzikas skolotāju GVV. (Es par to nevaru beigt uzjautrināties.)

Kulminācija visam piedzīvojumam bija brīnišķīgs dievkalpojums Garezera brīvdabas baznīcā. Personīgi mani visvairāk aizkustināja Vidusskolas skolotāju lūgšanas dievkalpojumā, kā arī jauniešu gatavība iesaistīties, lai dievkalpojums būtu īpaši svētki. Paldies visiem! Ļoti ceru tur kādreiz vēl atgriezties...

mācītājs Ivo Roderts

Vēsturiska atkāpe:

Pirms vairāk kā 31 gada Latviešu ev.-lut. draudzes Indianapolē izdevums "Draudzes Ziņas" No.2 (marts/aprīlis 1992.g.) vēstī, ka beidzos, atsaucoties draudzes valdes aicinājumam, mācītājs Gunārs Lazdiņš ir pieteicies kandidēt kā mācītājs mūsu draudzē. Viņa parauga sprediķis paredzēts svētdien, 1.martā.

Savukārt jau nākamais "Draudzes Ziņu" numurs priecīgi ziņo, ka 8.martā ārkārtas draudzes sapulcē draudze ievēlēja mācītāju Gunāru Lazdiņu kā savu draudzes mācītāju. Viņam gan būs vajadzīgs laiks, lai ar ģimeni ierastos Indianapolē un uzsāktu kalpošanu.

Un tad tas notiek - "Draudzes Ziņu" kalendārā lasām, ka 1992.gada 23.augustā mācītājs Lazdiņš sāk savu kalpošanu mūsu draudzē. Amatā ievēšanas dievkalpojums savukārt notika 1.novembrī (piedalās prāvests Liepkalns). 29 gadi paskrēja nemanot...

2021.gada 27.jūnijā draudze svinīgi (piedaloties +Laumai Zuševicai) izvadīja savu mācītāju Gunāru Lazdiņu pensijā.

Savukārt jaunais mācītājs Ivo Roderts izsaka vissirsnīgāko pateicību prāvestam par uzkavēšanos šeit (pirms došanās uz siltajām zemēm), lai palīdzētu iesākt kalpošanu. Pašreiz pēdējais dievkalpojums pie mums, kurā kalpoja prāvests Lazdiņš, notika 2023.gada 9.jūlijā...

(Foto: Gunārs Kancs)

Kas dzīvo Visuaugstākā patvērumā un mīt Visuvarenā ēnā, tas saka uz To Kungu: "Mans patvērums un mana pils, mans Dievs, uz ko es paļaujos!" (Psalms 91:1-2)

Vēl jau pilādzim ogas ir zaļas, vēl varam vasaras ābolā kost...(V. Krāslavietis)

Vasaras saule vēl arvien mūs visus silda, bet drīz jau sāksies rudens darbi! Paldies visiem, sevišķi Valdai Burgei, Dagnijai Grīns, Aijai Brugmanei, Veltai Kirchneri un Gunai Rogers par kafijas galdiem vasaras mēnešos! Kaut nav oficiāli kalendārā, tie ir ļoti labi izdevušies, un dievkalpojuma apmeklētāji ir ļoti pateicīgi par šo iespēju pakavēties pie kafijas katru svētdien!

Mēs iesāksim parasto kafijas grupu rotāciju 13. augustā!

13. aug.	Goetz
20. aug.	Pūtelis
27. aug.	Kancs
3. sept.	Indriksons
10. sept.	Beard
17. sept.	Kapu svētki
24. sept.	Izbraukums – visas kafijas grupas

Skatoties uz priekšu, mēs ļoti gaidām atkal Pļaujas svētkus un visus Ziemassvētku pasākumus! Līdz tam, lai Dievs jūs visus svētī!

Kristus mīlestībā, Andra

He who dwells in the shelter of the Most High will rest in the shadow of the Almighty. I will say of the Lord, He is my refuge and my fortress, my God, in whom I trust. (Psalms 91:1-2)

The summer sun is still warming us all, but soon the busy autumn season will be upon us! Many thanks to those who continued serving coffee and snacks after church services during the summer months, especially to Valda Burgis, Dagnija Grins, Aija Brugman, Velta Kirchner un Guna Rogers! Although we do not have our coffee groups on the official summer calendar, the members of our congregation truly enjoy having the opportunity to gather in fellowship every Sunday!

We will resume our regular coffee groups beginning August 13th!

Aug. 13	Goetz
Aug. 20	Pūtelis
Aug. 27	Kancs
Sept. 3	Indriksons
Sept. 10	Beard
Sept. 17	Kapu svētki
Sept. 24	Izbraukums – all coffee groups pitch-in

Looking ahead, we will once again celebrate the Harvest festival in October and of course our many events during the Christmas season! Until then, may God bless you!

In Christ's love, Andra

Dievkalpojumi:

Latviešu sabiedriskajā centrā
1008 W, 64th St. Indianapolis,
IN 46260

plkst. 10:00am

(ja nav norādīts savādāk)

Draudzes Ziņas

vienmēr ir atrodamas mūsu
draudzes interneta mājaslapā:

<http://indy.lv.com/draudze>

Būtu arī ļoti interesanti, ja jūs
katrs dalītos ar saviem
piedzīvojumiem, pārdomām,
kuras tad varētu ievietot
apkārtrakstā.

Seko jiet mūsu draudzei
informācijai arī iekš Facebook:

facebook.com/indy.lv.draudze

LELBA interneta mājas lapa:

<http://www.lelba.org/lv/>

Ziedojumu un nodevas

lūdzu nosūtīt draudzes
kasierim Andrejam Kancim -
220 3rd Ave NE. Carmel, IN
46032

Atgādinājums –

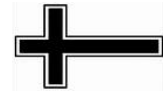
Lūdzu dariet mums zināmas
jūsu adresi, telefonu un
e-pastu izmaiņas

DRAUDZES VALDE

Draudzes mācītājs – Ivo Roderts	
i.roderts@gmail.com	317-912-5641
Priekšnieks – Mārtiņš Pūtelis	
putelism@gmail.com	317-440-2114
Priekšnieka vietnieks – Aija Brugman	
brugbunch@aol.com	317-496-7945
Kasieris – Andrejs Kancs	
dreday517@aol.com	317-414-4535
Sekretārs – Kārlis Rūsa	
sarkalusir@att.net	317-783-2848
Mantzinis – Gunārs Kancs	
GKruncho6@gmail.com	317-844-8750
Nākotnes Fonds – Mārtiņš Grendze	
mpgilv@comcast.net	317-297-1972
Sarīkojuma nozare – Māris Kancs	
mkancs@gmail.com	317-414-2950
Dievk. Pārzinis – Uldis Brikmanis	
ubrik4@gmail.com	317-255-0489
Speciāli uzdevumi – Pēteris Pūtelis	
ppeterix1@yahoo.com	317-308-0804
Kandidāte – Ingrīda Jansons	
ibjansons@gmail.com	201-874-5110

DĀMU KOMITEJA

Priekšniece – Andra Goetz	
ap@bandwagonreo.com	317-575-1934
Kasiere – Rasma Kancs	
RKancs@gmail.com	317-844-8750

2023 g. augusts

LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE INDIANAPOLĒ

Draudzes Mācītājs: Ivo Roderis (317) 912-5641
Draudzes Priekšnieks: Mārtiņš Pūtelis (317) 440-2114
Dāmu Kom.: Andra Burģe-Goetz (317) 575-1934

svētdiena	pirmdiena	otrdiena	trešdiena	ceturtdiena	piektdiena	sestdiena										
30	31	1	2	3	4	5										
6 Dievkalpojums nenotiek (mācītājs atvaļinājumā Latvijā)	7	8	9 Valdes Sēde 6:30pm	10	11	12										
13 10:00 am - LSC Laju vadīts Dievkalpojums seko kafijas galds (Goetz)	14	15	16	17	18	19										
20 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaldu sekos kafijas galds (Pūtelis)	21	22	23	24	25	26										
27 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaldu sekos kafijas galds (Kancs)	28	29	30 Pensionāru biedrība 12:00	31	1	2										
3	4	5	6	<table border="1"> <tr> <th colspan="2">VALDES DEŽŪRAS</th> </tr> <tr> <td>6. augusts</td> <td>Nav</td> </tr> <tr> <td>13. augusts</td> <td>A.Brugman (317) 496-7945</td> </tr> <tr> <td>20. augusts</td> <td>A.Kancs (317) 414-4535</td> </tr> <tr> <td>27. augusts</td> <td>G.Kancs (317) 844-8750</td> </tr> </table>			VALDES DEŽŪRAS		6. augusts	Nav	13. augusts	A.Brugman (317) 496-7945	20. augusts	A.Kancs (317) 414-4535	27. augusts	G.Kancs (317) 844-8750
VALDES DEŽŪRAS																
6. augusts	Nav															
13. augusts	A.Brugman (317) 496-7945															
20. augusts	A.Kancs (317) 414-4535															
27. augusts	G.Kancs (317) 844-8750															
9																

LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE INDIANAPOLĒ

Draudzes Mācītājs: Ivo Roderts (317) 912-5641
 Draudzes Priekšnieks: Mārtiņš Pūtelis (317) 440-2114
 Dāmu Kom.: Andra Burge-Goetz (317) 575-1934

2023 g. septembris

svētdiena	pirmdiena	otrdiena	trešdiena	ceturtdiena	piektdiena	sestdiena										
27	28	29	30	31	1	2										
10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaldu sekos kafijas galds (Indriksons)	4 Labor Day	5	6	7	8	9										
10 10:00 am - LSC Dievkalpojums ar dievgaldu sekos kafijas galds (Beard)	11	12	13 Valdes Sēde 6:30pm	14	15	16										
17 10:00 am - Floral Park Kapu Svētki	18	19	20	21	22	23										
24 11:00 am Draudzes Izbraukums Tuvāka informācija sekos pavisam drīz	25	26	27 Pensionāru biedrība 12:00	28	29	30										
1	<table border="1"> <tr> <td>3. septembris</td> <td>VALDES DEŽŪRES</td> </tr> <tr> <td>10. septembris</td> <td>U. Briķmanis (317) 255-0489</td> </tr> <tr> <td>17. septembris</td> <td>P. Pūtelis (317) 571-8485</td> </tr> <tr> <td>24. septembris</td> <td>A. Kancs (317) 414-4535</td> </tr> <tr> <td></td> <td>G. Kancs (317) 844-8750</td> </tr> </table>		3. septembris	VALDES DEŽŪRES	10. septembris	U. Briķmanis (317) 255-0489	17. septembris	P. Pūtelis (317) 571-8485	24. septembris	A. Kancs (317) 414-4535		G. Kancs (317) 844-8750	4	5	6	7
3. septembris	VALDES DEŽŪRES															
10. septembris	U. Briķmanis (317) 255-0489															
17. septembris	P. Pūtelis (317) 571-8485															
24. septembris	A. Kancs (317) 414-4535															
	G. Kancs (317) 844-8750															